

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Кзз 1022/2019
24.10.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Мирољуба Томића, Јасмине Васовић и Милунке Цветковић, чланова већа, са саветником Олгицом Козлов, записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела фалсификовање исправе из члана 355. став 2. у вези става 1. у вези члана 356. тачка 5. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката Уроша Матића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Краљеву К 331/17 од 30.01.2019. године и Вишег суда у Краљеву Кж1 44/19 до 23.04.2019. године, у седници већа одржаној 24.10.2019. године, једногласно је, донео:

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Краљеву К 331/17 од 30.01.2019. године и Вишег суда у Краљеву Кж1 44/19 до 23.04.2019. године, у односу на повреду закона из члана 438. став 1. тачка 1) Законика о кривичном поступку, док се у односу на преостале повреде закона **ОДБАЦУЈЕ**, као недозвољен.

Образложење

Пресудом Основног суда у Краљеву К 331/17 од 30.01.2019. године, окривљени АА оглашен је кривим због извршеног кривичног дела фалсификовање исправе из члана 355. став 2. у вези става 1. у вези члана 356. тачка 5. КЗ за које му је суд изрекао условну осуду тако што му је утврдио казну затвора у трајању од шест месеци која се неће извршити уколико у року провере од једне године, по правноснажности пресуде, не учини ново кривично дело, као и меру безбедности одузимање предмета у смислу члана 87. КЗ, те је обавезан на плаћање судског паушала.

Пресудом Вишег суда у Краљеву Кж1 44/19 до 23.04.2019. године, одбијена је, као неоснована, жалба браниоца окривљеног АА и потврђена пресуда Основног суда у Краљеву К 331/17 од 30.01.2019. године.

Против наведених правноснажних пресуда, на основу члана 482. став 1. ЗКП, бранилац окривљеног, адвокат Урош Матић, поднео је захтев за заштиту законитости због „повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1). ЗКП“, уз предлог

Врховном касационом суду да усвоји поднети захтев те да побијане пресуде укине и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је, у смислу члана 488. став 1. ЗКП, доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, након чега је одржао седницу већа, у смислу члана 490. ЗКП, о којој није обавестио Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, налазећи да њихово присуство седници већа није неопходно и да није од значаја за доношење одлуке, на којој седници је размотрио списе предмета са пресудама против којих је захтев поднет, те је по оцени навода и предлога у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости није основан.

Поднетим захтевом браниоца окривљеног се, без нумеричког означавања, неосновано указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП, уз образложење да се у конкретном случају ради о правноснажно пресуђеној ствари с`обзиром на то да је радња због које је окривљени АА оглашен кривим побијаним правноснажним пресудама била предмет одлучивања у прекршајном поступку пред прекршајним судом у Краљеву који је пресудом Пр 6036/15 од 26.01.2017. године окривљеног АА на основу члана 250. став 1. тачка 3. Закона о прекршајима ослободио од одговорности. По ставу одбране радња због које је окривљени побијаним пресудама оглашен кривим и радња која је била предмет одлучивања у наведеном прекршајном поступку представља чињенично један исти догађај.

Напред изнети наводи захтева се не могу прихватити из следећих разлога.

Из списка предмета произлази да је пресудом Прекршајног суда у Краљеву Пр 6036/15 од 26.01.2017. године одлучено о прекршају који се састојао у томе да је окривљени АА „дана 09.07.2015. године ... управљао путничким возилом рег ознаке ... на коме је важност регистрационе налепнице истекла дана 10.02.2014. године ...“, док је побијаним правноснажним пресудама окривљени оглашен кривим због тога што је „дана 09.07.2015. године у ... на тај начин што је неовлашћено употребио прави знак, регистарске таблице ... - јавне исправе издате од стране ПУ у Краљеву за моторно возило „...“ тип ... са бројем шасије ..., је неовлашћено намонтирао на моторно возило марке „...“ тип ... са бројем шасије ... и бројем мотора ... и тако означеним возилом управљао у јавном саобраћају“.

Дакле, предметни прекршајни поступак против окривљеног АА је вођен због управљања путничким моторним возилом на коме је истекла важност регистрационе налепнице, док је предметни кривични поступак против окривљеног вођен због неовлашћене употребе јавне исправе - регистарских таблица, које су издате од стране ПУ Краљево за једно моторно возило и које су након што су неовлашћено постављене на друго моторно возило, употребљене у јавном саобраћају.

Врховни касациони суд налази да су првостепени и другостепени суд у редовном кривичном поступку правилно утврдили да се ради о истом животном догађају и да су оба поступка вођена против окривљеног за дела која по својој

природи представљају кажњива дела. Међутим, у конкретном случају није испуњен критеријум да се ради о истим делима (*idem*) имајући у виду да се ради о различитим радњама извршења како је то напред наведено па самим тим није постојала ни двострукост поступка (*bis*) због чега предметна кривичноправна ствар није већ правноснажно пресуђена, како се то неосновано наводи у поднетом захтеву, дакле да у редовном кривичном поступку није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП, како се то неосновано наводи у поднетом захтеву.

Осим тога, поднетим захтевом браниоца окривљеног се указује на повреду кривичног закона из члана „439. став 1. Кривичног законика“ уз образложење да у редовном кривичном поступку није правилно утврђена чињеница да ли је окривљени АА критичном приликом управљао путничким возилом с`обзиром да првостепени суд није правилно оценио исказ сведока ББ саобраћајног полицајца који је тврдио да ово возило није искључио из саобраћаја, већ га је затекао паркираног поред пута; да нису правилно оцењени искази сведока полицијских службеника ВВ и ГГ посебно када се има у виду да је у записнику о извршеној контроли, који је очигледно дописиван, унето да се возило кретало потпуно другом трасом од оне коју су описивали ови сведоци, чиме се суштински указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање односно одредбу члана 440. ЗКП.

Како повреда одредаба члана 440. ЗКП не представља законски разлог за подношење захтева за заштиту законитости од стране окривљеног преко браниоца, у смислу члана 485. став 4. у вези става 1. ЗКП, то је поднети захтев у наведеном делу одбачен као недозвољен.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу одредаба члана 30. став 1. Закона о уређењу судова, применом члана 491. став 1. и члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник,
Олгица Козлов, с.р.

Председник већа-судија,
Бата Цветковић, с.р,

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић